

ИКОНОМИЧЕСКИ ИЗВЕСТИЯ

СЕДМИЧНО ИЗДАНИЕ НА

Търговско-Индустриалната Камара и Стоковата Бурса въ Варна.

Всичко що се отнася до Икономически Известия се изпраща до Варненската Търговско-Индустриална Камара.

Абонаментъ { Годишенъ . . . 100 лв.
Полугодишенъ . . . 60 „
Чужбина (годишенъ) 140 „

Обявления { 1 стр. 600 лв. — 1/2 — 300 лв.
1/4 „ 180 „ — 1/8 — 100 „

По поводъ законопроекта „за експлоатацията на държавните камено- вжглени мини въ Влодайско-Мошинско-Пернишката котловина“.

Не само българската държава притежава и експлоатира голѣми каменовжглени предприятия. Държавни каменовжглени рудници, или изобоз минни предприятия има въ Прусия, Саксония, Баврия, Русия и други държави. При това, нѣкои отъ тѣхъ сж много по голѣми отъ „Перникъ“. Така сжщо не съставя българска особност и туй недоволство отъ експлоатирането имъ, което се прояви тѣй силно презъ последните години. Правителствата и парламентитѣ на другитѣ държави правятъ опити да усъвършенствуватъ управлението на предприятията и да увеличатъ финансовитѣ резултати. Така на-примеръ, въ една отъ последните книжки на „Finanz Archiv“ професоръ Г. Шанца (41 Jahrgang 2 Band 1924) ний намираме текстоветѣ на три германски закона: пруския законъ отъ 9 октомври 1923, саксонския законъ отъ 30 януари 1924 и баварския отъ 31 мартъ сжщата година, които иматъ много общи черти съ разглеждания отъ насъ български законопроектъ.

Съображенията, които сж привели къмъ необходимостъ изданието на тези три току-що споменати закона, сж подробно изложени въ объяснителнитѣ бележки къмъ пруския законопроектъ и могатъ да се сведатъ къмъ следните три положения: 1) Управленията на държавните мини и съ тѣхъ свързанитѣ предприятия, както и всѣко друго държавно управление, подлежатъ на действието на общитѣ бюджетни правила и правилата на държавния контролъ. Затова подобни управления сж твърде инертни въ своитѣ действия и силно ограничени и стеснени въ разпореждането на своитѣ парични средства; и въ особеностъ тѣ се свеждатъ до рамките на бюджета, проекта на който по технически причини трѣбва да бжде приготвенъ почти една година до влизането въ сила; ясно е, че следъ 1—2 години не може да се определи нито цената, нито размера на производството, нито новитѣ потребности, които ще възникнатъ. 2) Ржководящитѣ тези предприятия сж сжщо държавни чиновници, и следователно, тѣхнитѣ заплати и служебни права се определятъ отъ общитѣ за всички чиновници норми. Управлението на държавните рудници (мини) не може нито да задържи чрезъ повишение заплатата, своитѣ ценни и добри сътрудници, които получаватъ много по-изгодно предложение отъ частнитѣ предприятия, нито да привлече отвън наистина първокласни и способни сили, като имъ обезпечи високи възнаграждения. 3) Презъ послед-

нитѣ десетилетия държавните предприятия оставатъ много назадь въ своето действие (производство) и се нуждаятъ отъ нови крупни капитали. Държавата сама силно страдаща отъ парични нужди и често лишена отъ кредитъ, не може да снабди тези предприятия съ нужнитѣ капитали, когато предприятията, които иматъ права на отделно юридическо лице и които водятъ свое собствено стопанство отделно отъ държавното, могатъ много полесно да намерятъ на паричния пазаръ нуждитѣ средства.

Специално за България въ полза на новия законопроектъ би могло да се приведатъ още две съображения: 1) отделението на мина „Перникъ“ отъ общитѣ правителствени организации, трѣбва да направи нейното управление напълно устойчиво; 2) това отделение дава възможностъ за установяване на едно правилно водене счетоводството на мината, което да отговаря действително на нуждитѣ на едно промишлено предприятие. За да се види въ какво положение се е намирало предприятието до днесъ, достатъчно е да съпоставимъ само следните цифри. Споредъ официалните данни на „Известия на М. в. о. на т. пр. и тр.“, подъ ведомството и управлението на което министерство се намира, както е известно, мина „Перникъ“, имаме: Общия приходъ за времето отъ 1. IV. 1922 год. до 31. III. 1923 г. е съставлялъ 229,383,926 лв. а всички разходи за сжщото време: 161,420,870 „ така че мината е дала чистъ доходъ 67,963,056 лв.

По официалните пъкъ данни на Минист. на финанситѣ (бюджетъ за прих. и разх. на Ц. България за 1924—25 фин. година) общия приходъ за сжщото време е съставлялъ само: 109,345,733 лв. а целия разходъ: 133,500,469 „

така че отчетната година очевидно дала чиста загуба: 24,154,736 лв.

Разбира се, по-дълбокото изучаване материалитѣ на двете министерства ще позволи да намеримъ причинитѣ на толкова сечебнитѣ разлики въ горните цифри. И ако вземемъ подъ внимание, че никое отъ двете министерства не включва въ разхода по минитѣ нито амортизацията на имуществата, нито $\frac{1}{2}\%$ по заемитѣ и че даже действителната стойностъ на инвестирания въ мината капиталъ се представя днесъ съвършено неизясненъ, то мисля, не ще бжде преувеличено, ако кажемъ,

че системата на българските държавни отчетности е докарала мината въ доста плачевно положение.

Нека видим какъ разрешаватъ отделните държави поставенитѣ задачи за реформиране управлението на своитѣ мини.

Новитѣ германски закони (пруски, саксонски и др.), които се различаватъ единъ отъ другъ въ много подробности, сж сходни помежду си въ това отношение, че всички се ползватъ съ една и сѣща юридическа форма: за управление и експлоатация на съответнитѣ държавни предприятия се образува акционерна компания нормаленъ типъ, на която по особенъ договоръ се дава въ ползуване тези рудници, но акциитѣ на която изцяло се оставятъ въ рѣцетѣ на държавата въ лицето на едно или друго министерство или държавна банка. Това постановление на закона позволява, отъ една страна, да се възползуваме отъ привичнитѣ форми на търговското право, еластични и лесно приспособими къмъ особеноститѣ въ дадени случаи, а отъ друга страна, въ рѣцетѣ на държавата остава най-главното, най-важното за нея: право на собственост надъ предприятието и възможностъ като единственъ акционеръ, съставляющъ следователно целото „общо събрание на акционеритѣ“, да контролира въ общи черти неговата деятелностъ и да назначава членоветѣ на президиума и управителния съветъ (които получаватъ пълномощия за срокъ отъ 4 години и се сменятъ всѣка година по $\frac{1}{4}$ отъ своя составъ). Тази система, освенъ това, дава още възможностъ на правителството, съ разрешението на парламента, въ случай на необходимостъ, да продаде или заложи частъ отъ акциитѣ.

Макаръ, че трѣбва да се мисли, какво българския законопроектъ е съставенъ не безъ влиянието на германскитѣ закони, обаче, германската форма на акционерна компания не е придадена на мина „Перникъ“. Членъ 1 отъ законопроекта въ неговата 2 редакция гласи:

„Държавнитѣ каменновжглени мини въ Владайско машино-пернишката котловина сж стопанско-мино-техническо предприятие за експлоатация на всички каменновжглени залежи въ Владайско-мошинско-пернишката котловина съ автономно управление въ смисъла на настоящия законъ.“

Но ако по различни причини не е била заимствувана германската форма, то поне е запазена частъ отъ нейната сжщностъ. Мината получава накрай свой основенъ капиталъ (50 мил. лв. плусъ сегашната стойностъ на инвентаря, машини, здания и пр.) (чл. 4); сметководството и дѣловодството се водятъ съгласно закона за търговскитѣ книги и търговския законъ (чл. 25); тѣ доставятъ нуждитѣ си машини, инструменти, пособия, материали, съестни продукти, фуражъ, коне, медикаменти и др., било чрезъ търгове, било чрезъ покупателни комисии по доброволно съгласие, било направо отъ пазаря — въ зависимостъ отъ решението на управителния съветъ. По сѣщия начинъ се пострѣпва и при постройката на здания, инсталации, съоръжения и др. (чл. 29).

Мината се управлява отъ управителенъ съветъ и дирекционенъ комитетъ, подъ контрола на проверителния съветъ и върховния контролъ на правителството. По сжщество това е много близко до германската система, ако намѣсто правителството (министерски съветъ) поставимъ „общото събрание на акционеритѣ“. По нататѣжъ, обаче, въ от-

дѣлнитѣ части българския законъ се отдалечава отъ германския и то, обаче, не всѣкога въ своя полза.

(Чл. 5). Управителния съветъ се състои отъ 8 души — Министра т. пр. и тр. като председател „по право“ и началника на минното отдѣление при горното министерство по длѣжностъ; следъ това 2 минни инженери и 4 члена още, избрани „измежду техници, економисти, финансисти, юристи, индустриалци, търговци и др.“ Последнитѣ 6 члена се назначаватъ отъ Министер. съветъ по представление на М-ра на т. пр. и тр. въ срокъ за 3 години, сменявани ежегодно по $\frac{1}{3}$, но така че излезлитѣ иматъ право на преизбиране за ново тригодие. Тѣ не могатъ да бждатъ уволнени или отстранени до срока, за който сж избрани, „освенъ за нарушение на предстоящия и общитѣ закони въ страната, по искане на сѣдебнитѣ власти“ (чл. 9).

Ако нѣкой отъ тѣхъ, безъ извинителни причини, въ продължение на три месеца не вземе участие въ заседанията на съвета, счита се за подалъ оставката си. Двама отъ членоветѣ на управителния съветъ се делегиратъ въ дирекционния комитетъ, гдето заседаватъ заедно съ главния директоръ и „взиматъ активно участие въ управлението“ (чл. 13). Главния директоръ се назначава и уволнява отъ минния съветъ по предложение на управителния съветъ.

Провѣрителния съветъ се състои отъ 3 редовни и 2 допълнителни членове и се назначава отъ министерския съветъ „по предложение на Министра на т. пр. и тр.“ (чл. 20), тритѣ члена сж: по единъ представител отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда и М-во на финанситѣ и 1 частно лице специалистъ по счетоводството.

(Чл. 22) „Провѣрителния съветъ следи до колко решенията на управителния съветъ сж съобразно предписанията на настоящия законъ и съ правилницитѣ на минитѣ и доколко дѣлата на управлението сж съобразни съ решенията на управителния съветъ. За всѣко заседание се съставя протоколъ, а за констатиранитѣ нарушения се изпраща преписъ отъ протокола въ минист. съветъ чрезъ Министра на търговията, промишлеността и труда.

Върховния надзоръ на мината се упражнява отъ Министерския съветъ чрезъ М-ра на тър., пром. и труда. „По предложение на последния, Министер. съветъ може да отмиъни всѣко решение на Управ. съветъ, което противоречи на постановленията на настоящия законъ и на другитѣ закони въ страната, или пъкъ е отъ естество, да спъне развоя на другитѣ държавни и частни мини въ страната.“ (чл. 24). И на край, отчетитѣ на управителния и провѣрителния съвети, заедно съ годишния баланс и смѣтка „Загуби и Печалби“, се представятъ до края на мартъ въ министерския съветъ „за одобрение и освобождаване управителния съветъ отъ отговорностъ. Ако въ продължение на 2 месеца министерския съветъ не се произнесе по тѣхъ, отчетитѣ, баланса и смѣтката се смѣтатъ одобрени, а управителния съветъ — освободенъ отъ отговорностъ.“ (чл. 28).

Съ други думи, Минист. съветъ, въ състава на когото влиза и самия М-ръ на т. пр. и труда, се явява последна инстанция по одобрението отчета на мината и освобождаване управителния съветъ (следователно и негова председателъ) отъ

всѣка отговорностъ. По този начинъ М-ра на т., пр. и труда се явява: 1) председателъ на управ. съветъ, членоветъ на който (безъ преко подчинения му началникъ на минния отдѣлъ), се назначаватъ по негово представление; 2) той се явява лицето, по чието предложение се назначаватъ отъ Министерския съветъ членоветъ на провѣрителния съветъ, който е пъкъ длъженъ да контролира деятелността на управителния съветъ, а следователно и на негова председателъ (въ това число влизатъ и прямо подчиненитъ на министра чиновници); 3) органъ, чрезъ който Министерския съветъ упражнява върховния надзоръ на мината; 4) членъ на Министерския съветъ, който одобрява отчета на управителния съветъ и го освобождава отъ отговорностъ, въпреки всички обичайни форми на бюджетния контролъ.

Ние мислимъ, че подобно съсредоточаване и на управителни и на контролни функции въ едно лице не е тъй общоприето и може да се укаже не съвсемъ удобно и за самия министръ.

Навсѣкжде се вижда, че Министра на т., пр. и труда, въ отличие отъ всички останали членове на управителния съветъ, не получава възнаграждение за своя трудъ (чл. 27 забележка) не е, не може и не е длъженъ да ръководи текущитъ работи на управителния съветъ.

Тая работа, по всѣка вероятностъ, изпълнява подпредседателя на съвета, ежегодно избранъ отъ средата на управ. съветъ (чл. 6). Очевидно е сжщо така, че поставянето Министра на т., промиш. и труда като председателъ на управителния съветъ „по право“ не може да бжде обяснено съ желанието на законодателя да постави министра на първо мѣсто въ тѣзи, трѣбва да се мисли, не чести случай, когато той действително ще присъствува на заседанията на управителния съветъ. Ако ли би се имало такава целъ, то закона би ималъ предположително следната конструкция: върховния надзоръ на мината ще има Министерския съветъ посредствомъ Министра т., пр. и труда; той може да присъствува ако желае въ всички заседания на управ. съветъ; когато присъствува той председателствува заседанието.

Остава да предположимъ, че несполучливата конструкция на закона се дължи на недостатъчно-то вникване и вглеждане въ законопроекта отъ парламентарната комисия, или пъкъ че създателитъ на законопроекта сж искали да запазятъ за правителството единъ излишенъ решающъ гласъ въ управителния съветъ. И тъй като отъ осемтѣхъ члена на управителния съветъ двама сж постоянни, а отъ останалитѣ шестъ всѣка година излизатъ двама, на чийто мѣсто се избиратъ нови назначавани отъ Министерския съветъ по предложение на министра, то тия новоназначени двама, плусъ министъ и плусъ началника на минния отдѣлъ при министерството, съставлятъ половина отъ цѣлия управителенъ съветъ, то винаги ще има надмощие оная половина, въ която се намира министъ като председателъ (чл. 11). По този начинъ правителството, въ случай на конфликтъ съ управителния съветъ, може въ течение на не повече отъ 1 година да си обезпечи болшинство въ последния и следователно да измѣни управлението на мината въ желаната за себе си смисълъ. Но питае ние, нужно ли е и трѣбва ли да се влагатъ въ зако-

нопроекта скрити мисли, не напълно съгласни съ общия неговъ (на закона) духъ; а ако е нужно, то нима не може безъ това — да се постави Министра на т., пр. и труда въ несвойствено немуположение като председателъ на управителния съветъ, самъ себе си да контролира и самъ да утвърждава своитѣ отчети.

Сждбата на предприеманата реформа зависи не отъ това съ колко върни свои гласове ще разполага дадено правителство въ управителния съветъ, а отъ това — ще се намѣрятъ ли тѣзи хора, които ще съумеятъ да поставятъ дѣлото на нови по-добри начала, отколкото то е било водено до днесъ отъ Министра на търговията, промишленстѣта и труда.

Проф. О. Андерсонъ.

Външната търговия на България презъ 1924 год.

Презъ изтеклата 1924 год. вносътъ на чуждестранни произведения въ България се възкачва на 387,242,681 кгр. възлизащи на стойностъ 5,557,311,404 лева.

Първо мѣсто между внесенитѣ артикули по стойностъ заематъ текстилнитѣ произведения — 14,206,685 кгр. за 2,094,781,238 лв. Най много такива произведения е внесла у насъ Италия, за кржгло 698,000,000 лв. Следъ нея идатъ: Англия за 468,000,000 лв. Германия за 201,000,000 лв. Австрия за 191,000,000 лв. Франция за 184,000,000 лв. и т. н.

На второ мѣсто следватъ металитѣ и металческитѣ произведения — 81,694,243 кгр. за 931,527,554 лв. Германия е внесла такива артикули за 301,000,000 лв. Белгия за 168,000,000 лв. Австрия за 140,000,000 лв. Англия за 77,000,000 лв. и т. н.

На трето мѣсто иде вносътъ на машини, апарати и инструменти; той възлиза на 11,494,161 кгр. за 468,918,015 лв. По отношение на тоя вносъ на първо мѣсто стои Германия съ внесени артикули за 252,000,000 лв. Австрия за 78,000,000 лв. Чехия за 2,000,000 лв. и др.

По-нататъкъ следватъ: вносътъ на дървенъ материялъ, материяли за дърводѣлство и пр. — 104,571,917 кгр. за 294,615,679 лв., отъ който грамадната частъ, близо 255,000,000 лв се падатъ на Ромъния; на кожитѣ и кожарски артикули, — 2,822,293 кгр. за 226,240,799 лв., отъ който грамадната частъ се пада на Франция, Германия, Холандия и др.; на растителни масла, тлъстини и пр. — 7,069,235 кгр. за 213,232,584 лв. внесени главно отъ Германия, Холандия, Франция, Англия, Чехия и Гърция; на смоли, гуми, минерални масла, лепила и др. — 37,087,539 кгр. за 171,232,584 лв. разпредѣлени главно между Ромъния, Германия, Съед. Щати, Франция и Русия; на камъни, земи, стъкла и издѣлия отъ тѣхъ — 16,880,406 кгр. за 144,078,344 лв.; на вещества за щавене и боядисване, бои и лакове — 4,891,287 кгр. за 126,072,240 лв.; зърнени храни, — 14,559,822 кгр. за 125,120,247 лв.; колониялъ за 122,554,925 лв., книжни издѣлия за 118,934,903 лв., химически артикули за 113,524,601 лв. и т. н.

По държави цѣлия вносъ се разпредѣля така:

(стойностъ въ левове)

Германия	1126147547	Холандия	116694358
Италия	788616624	Гърция	111592863
Англия	723553357	Унгария	106577845
Австрия	590004750	Съед. Щати	68789029
Франция	418678790	Швейцария	47425342
Романия	409280511	Русия	18512782
Чехия	316010503	Швеция	9510675
Белгия	306635544	Др. държави	74907720
Турция	176362772	Всичко	5557311404
Югославия	148010392		

Сравненъ така изразения въ стойностъ отъ левове вносъ съ износътъ презъ сжщата година, възлизащъ на 390,428,150 кгр. за 4,902,226,426 лв., той превишава последния съ 655,084,978 лв. Съ други думи балансътъ на нашата външна търговия за 1924 год. се приключва (горнитѣ цифри изразяватъ предварителнитѣ резултати, публикувани въ „Извѣстията на Дирекцията на статистиката“) съ единъ пасивенъ остатъкъ отъ 655,084,978 лв. Тая цифра сама по себе си не е утешителна. Но сравнена съ пасивния остатъкъ въ равностметката между вноса и износа на нашата външна търговия за 1923 год., който бѣ цѣль милиардъ и 583,525 хиляди лева, съ които 1,583,525,000 лв. вносътъ презъ нея година надвишаваше износътъ, можемъ да констатираме, че презъ изтеклата година нашата външна търговия е направила единъ грамаденъ завои къмъ уравновесяване на вноса съ износа.

Дано презъ 1925 год. се достигне пълното уравновесяване на пасива съ актива на външната ни търговия.

По-крупнитѣ пера на износа презъ 1924 г. сж:

Тютюнъ на листа	31735055 кгр	за	1828109358 лв.
Царевица	211121304	" "	1031932559 "
Яйца	9256844	" "	572892376 "
Бобъ сухъ	35755913	" "	383943960 "
Брашно пшеничено	11906134	" "	110371489 "
Пашкули	329174	" "	101034564 "
Розово масло	3617	" "	90393511 "
Пшеница	12059750	" "	82363960 "
Ечемикъ	12469705	" "	78652411 "

Изнесени сж български произведения главно:

за Германия	35161 тона	за	865804843 лв.
" Франция	86997	" "	631793408 "
" Австрия	37617	" "	530916463 "
" Италия	12319	" "	501710476 "
" Гърция	49879	" "	461091070 "
" Чехия	9196	" "	384738476 "
" Турция	26612	" "	225225697 "
" Белгия	27414	" "	205265112 "
" Швейцария	3084	" "	199569424 "

Това е общия вносъ — износъ на България. Частно презъ Варненското пристанище сж изнесени презъ сжщата година 157,224,384 кгр. български произведения за 935,610,841 лв., а внесени отъ чужбина около 40,000,000 кгр. Презъ 1923 год. износътъ е билъ 111,636,455 кгр. на стойностъ 700,698,583 лв., а вносътъ кржгло 59,000,000 кгр. Това значи, че значително по малко отъ една пета частъ отъ вноса и износа става презъ Варна. По отношение на предвоеннитѣ и нѣколко следъ войната години, когато вносъ — износъ презъ това пристанище е билъ средно 25% (1/4), външната търговия на България, извършвана презъ Варна, е набелязала едно намаление, причинено отъ редъ

явления и фактори, които сж твърде много за да бъдатъ изброени тукъ подробно.

Онова, което се хвърля веднага на очи, като разгледаме перата на вноса за 1924 година, то е значителното количество зърнени храни, възлизащи на 14,559,822 килограма за 125,120,247 лева. Това перо е обаче преходно, вследствие слабата реколта у насъ презъ миналата година. На второ мѣсто презъ сжщата година значително се е увеличилъ и вноса на плодове, семена, зеленчуци, фуражъ и разни растения, почти двойно отколкото е билъ презъ 1923 год. Увеличение спрѣмо сжщата 1923 год. е набелязалъ вносътъ и на горивнитѣ материяли, химическитѣ продукти, вещества за шавене и боядисване, бои и лакове, смоли, гуми, и лепила, тлъстини и минерални масла, парфюмерии, камъни, земи, стъкла и произведения отъ тѣхъ, дървенъ материялъ (около 25%), каучукъ, гутаперча и произведения отъ тѣхъ, железно-пжтни материяли, машини и инструменти и др. Намаление спрѣмо 1923 год. набелязва вноса на: живи животни, питиета и алкохолъ, медикаменти и лекарства, кожи и кожарски артикули (съ около 35%), текстилни произведения, кинкалерия и др. (съ около 38%) и др.

Въ сравнение съ 1923 год. презъ изтеклата година се е увеличилъ износътъ на волове и крави (близо 12 пжти повече), яйца (близо два пжти повече), ечемика, царевицата (близо 2 пжти повече), просото, сухия бобъ, тиквеното семе (съ близо 72%), тютюна (съ близо 72%), черва сухи (съ близо 56%), розово масло, овнешки кожи сурови, агнешки кожи сурови (съ повече отъ два пжти), ярешки кожи сурови. Намаление е набелязалъ износа на ржжъта, пшеницата (вследствие слабата реколта и забраната на износа), фуражнитѣ растения, пашкулитѣ и др. нѣкои.

Общия износъ на българскитѣ произведения презъ 1924 год. надминава по стойностъ оня презъ 1923 год. съ цѣль 1,365,091,631 лева. Той надминава значително и оня презъ по-раншната 1922 г., който възлизаше на стойностъ отъ 4,329,718,046 лв.

Наистина презъ тия три години износътъ винаги е билъ по-малкъ отколкото вноса, който продължава отъ толкова години насамъ да съдържа ония голѣми пера отъ артикули, отъ които българското народно ступанство се нуждае най-много, а именно машинитѣ, земеделскитѣ съоразения, железно-пжтни материяли, химически продукти, нѣкои семена и др. и отъ друга страна артикули, които това ступанство далечъ не е въ състояние да изготвя въ достатъчно размери, като текстилнитѣ произведения, железарията и др.

Но вносътъ бърже се догонва отъ износътъ, както е презъ изтеклата година, благодарение на тютюня, който държи, първо мѣсто въ нашата външна търговия, царевицата, яйцата, боба, суровитѣ кожи отъ дребенъ добитъкъ. Ако не бѣ слабата реколта презъ миналата година, която доведе до забраната на износа на нѣкои зърнени храни, можеше смело да се очаква, че външната търговия на България презъ 1924 год. щеше да склопи съ една равностметка безъ пасивни остатъци, т. е. уравновесена.

Съ други думи, повече производство и повече износъ ще доведатъ до онова положение, което външната ни търговия имаше по-рано и което ще подобри изобщо народното ни ступанство. Д. В.

Вътрешенъ отдѣлъ.

Предупреждение. Варненската търговско-индустриална камара предупреждава г. г. търговците отъ своя районъ да съблюдаютъ точно постановленията на чл. чл. 23, 25 и 26 отъ Търговския законъ, които гласятъ следното:

Чл. 23. Всѣки търговецъ е длъженъ под страхъ на глоба (чл. 28) едновременно съ отварянето на заведението си, да регистрира фирмата си при онзи окръженъ съдъ, въ окръга на който се намира заведението му, като същевременно собственолично подпише фирмата или я представи въ заверенъ преписъ.

Чл. 25. Ако се отвори клонъ въ друго мѣсто или община, той (клонътъ) трѣбва да се регистрира и въ търговскитѣ регистри на онзи окръженъ съдъ, на който е подсъденъ клонътъ.

Това регистриране, обаче, не може да смѣни мѣстото, до като не е удостоверено, че фирмата на главното заведение е регистрирана при надлежния окръженъ съдъ.

Предписанията на чл. 24 ал. II се отнасятъ и до фирмитѣ на клоноветѣ.

Чл. 26. Ако фирмата се измѣни или престане да съществува, или ако въ лицето на притежателятъ ѝ е станало променение, то тези обстоятелства трѣбва да се регистриратъ въ надлежния окръженъ съдъ.

Ако това регистриране и обнародване не е станало, то лицето, фирмата, на която се е измѣнила или престанала да съществува, може да се основава на тѣхъ спрѣмо трети лица само тогава, ако може да удостовери че тия обстоятелства сж били извѣстни на последнитѣ.

Спрѣмо несъобразилитѣ се търговци съ горнитѣ постановления на закона, Търг.-индустриал. камара ще прилага най-строгo предписанията на чл. 29 отъ сжщия законъ, който гласи:

„Всички сѣдебни и административни лица и мѣста, както и търговско-индустриалнитѣ камари и общинскитѣ управления, сж длъжни да съобщаватъ на надлежния окръженъ съдъ всичкитѣ нарушения на правилата по регистрирането и по употребението на фирмитѣ, които нарушения тѣ сж узнали въ кръга на своитѣ обязанности.“

Споредъ чл. 28 отъ сжщия законъ, глобата която ще наложи окръжния съдъ на неизпълнителитѣ горнитѣ постановления на закона е 1000 лв.

Депозирани е въ Народното събрание новъ законопроектъ за измѣнение и допълнение закона за акцизитѣ и патентовия сборъ върху питиетата. Съгласно тоя законопроектъ акциза върху вината и материалитѣ, отъ които се вари ракия, се замѣня съ допълнителенъ поземленъ данѣкъ върху лозята и овошнитѣ градини. Тоя данѣкъ ще се налага на лозята и овошнитѣ градини отъ шесттата година на засаждането имъ.

Общата сума на допълнителния поземленъ данѣкъ се определя ежегодно въ бюджетана държавата по отдѣлно за лозята и овошнитѣ градини.

Съюза на българскитѣ мелничари известява, че общия конгретъ на съюза ще се състои на 5, 6 и 7 априль т. г.

Бюджета на държавата за идната финансова година е окончателно приготвенъ. Предвиждатъ се 6,840,000,000 лв. приходи 6,840,000,000 лв. разходи.

Българската легация въ Цариградъ съобщава, че въ Мала-Азия и частно въ Смирна цари голѣма безработица. Много наши работници отишли на гурбетъ тамъ, не сж намерили никаква работа и се намиратъ въ окаяно положение, като искатъ да бждатъ репартирани отново за България.

Обявена въ несъстоятелностъ търговска фирма. Разградския окръженъ съдъ съ решението си отъ 18 мартъ т. г. е обявилъ въ несъстоятелностъ фирмата на гара Ишикларъ Юрданъ Пенчевъ, занимаваща се съ търговия на манифактурни и бакалийски стоки. За синдикъ е назначенъ разградския адвокатъ Славчо Манчевъ, а за деловодителъ члена при съда Д. Колевъ.

За привременна дата на спиране платкитѣ е определена 20 II 1295 год.

Съобщение. Съобщава се на интересующитѣ се, че фирмата Георги А. Бошнаковъ отъ града ни е натоварена съ тукашното представителство на Унгаро-Българската Търговска и Земледелска Камара въ Будапеща. Желаящитѣ да се запишатъ за членове на тая камара ще трѣбва да се обърнатъ къмъ горнята фирма.

При това последната съобщава, че тазгодишния Будапещенски международенъ панаиръ ще се състои между 18 и 27 априль т. г.; тоя панаиръ се устройва редовно всѣка година отъ Будапещенската търговско-индустриална камара и има за целъ да създаде интензивни връзки между търговцитѣ и индустриалцитѣ отъ Унгария и чужденцитѣ. Поради разновидната ѝ индустрия и евтино ѝ производство, българскитѣ търговецъ може напълно да задоволи своитѣ нужди, като разчита същевременно на бързъ транспортъ по Дунава. Имайки предъ видъ тѣзи преимущества за българския търговецъ, може да се вѣрва, че панаира ще възбуди достатъченъ интересъ между нашитѣ търговци.

Тържни.

На 22 априль т. г. въ Соф. окр. финансово-уние ще се произведе търгъ за доставката на 4000 кгр. желязна жица галванизизирана за нуждитѣ на Главната дирекция на железницитѣ и пристанищата.

Поемнитѣ условия интересующитѣ ще намерятъ и въ т. и. ни камара.

Предложения и запитвания.

C. Shirley & C-o Zda, Lisbon 124, Rua do Arsenal 1-o желаятъ да влезатъ въ търговски връзки съ представители и вносители на сардели въ страната ни.

Gabriel Benchabib, Rhodes желае да влезе въ връзки съ тукашни износители на царевица бобъ и др.

Miltiades V. Zervas Patras — съ тукашни износители на бобъ, царевица и вносители на гръцки продукти.

P. Bouillet Pari 156 rue de Vauves предлага за продан единъ дизеловъ моторъ и 3 парни машини.

Gebrüder V. Louro Hamburg 11 Deichstr. 7pt — съ тукашни износители на царевица.

Felix Boudissaud Marseilles Palais de la Bourse — съ износители на леща, царевица, лукъ, зеленчукъ и др.

R. J. Eiowe Basrah (Yrak) желае да влезе въ връзки съ вносители на фурми въ страната ни.

Външенъ отдѣлъ.

ТУРЦИЯ.

Българската легация въ Цариградъ ни съобщава следното:

Нова такса върху вълненитъ и памучни издѣлия въ Турция. Следъ премахването на десѣтъка въ Турция и за да се запълни донѣкъде празнотата, която ще се яви въ бюджета поради това премахване, бѣ гласуванъ веднага единъ законъ, съ който се удвоява митото плащано при вноса на вълнени и памучни издѣлия, мито, което бѣ названо „консомативна такса“, за да се избегне, види се, евентуалното натякване, че съ новата такса се нарушава въ извѣстни части Лозанския договоръ. При прилагане на новия законъ се яви, обаче, една непредвидена мжнотия. Въ тоя законъ се казва, че новата такса се равнява на митото на тия стоки, ала не се казва кое мито, дали онова предвидено първоначално въ турската тарифа, или това, което се събира сега и което се умножава за едни стоки съ петъ пѣти, за други съ деветъ, за трети съ дванадесетъ. Първоначално митниците искаха да събиратъ и събраха въ нѣкои случаи двойното мито на това, което се плаща сега помножено съ разнитъ коефициенти. Това, обаче, покачи митата на нѣкои артикули до ужасни размѣри — до 60 и повече на стотъ отъ стойността на стоката — и предизвика силно негодувание отъ много страни. — Ето защо правителството се видело принудено да обяви, че Народното събрание въ Ангора ще се произнесе по въпроса какъ трѣбва да се тълкува фразата „равно на митото“ — първоначалното мито или помноженото. За всѣки случай до второ извѣстие ще бжде добре, ако нѣкой български търговецъ има да внесе тукъ подобни стоки, да захвѣне малко съ вноса имъ.

Турция ще участвува въ тютюневата изложба въ Лондонъ. Министра на търговията, Али Дженани бей, събщи въ Ангорското Народно събрание, че Турция ще вземе живо участие въ тютюневата изложба, която ще стане въ Лондонъ, и че съ уредбата на павилиона се е заела турската търговска камара въ Цариградъ.

ЮГОСЛАВИЯ.

Презъ 1924 година сж били изнесени отъ Югославия 2,013 вагона яйца на стойността 620 милиона динаря срещу 1724 вагона за 531 милиона динаря презъ 1923 год. Стойността на тоя износъ на яйца презъ 1924 г. представлява 6.7% отъ общата стойностъ на целия югославянски износъ презъ сжщата година.

УНГАРИЯ.

Новата унгарска митническа тарифа. Постановленията на новата автономна унгарска тарифа отъ закона подъ № 1924 XXI бидоха обнародвани въ „Държавния Вестникъ“ отъ 14 декември 1924 год. и тѣ влизатъ въ сила отъ 1. януарий 1925 год. Съ тази тарифа, търговската унгарска политика влиза въ една нова фаза и разнитъ заповеди, които до сега ограничаваха унгарския вносъ и износъ, губятъ тѣхната сила.

На 1 януарий 1925 г. търговията, на ново стана свободна съ неколко изключения досежно закрилата на разни монополи, полицията и пр. Тия изключения сж посочени въ унгарския Държавенъ Вестникъ отъ 31 декември 1924 г. съгласно декрета № 172700 отъ Кр. Унг. Министръ на финанситъ. Повечето отъ тия изключения сжществуваха даже и преди войната. Вследствие влизането въ сила на тази нова тарифа и на свободната търговия, забранитъ, отъ които страдаше до сега търговията, предварителнитъ разрешения за вносъ и износъ, износнитъ берии и пр., бидейки прекратени, конвенциитъ за ограничения износъ и вносъ, които сжществуваха до сега съ разни държави, губятъ тѣхнитъ бази и не сж вече въ сила.

Всѣкакви стоки могатъ сега да се внасятъ свободно въ Унгария и да се изнасятъ отъ Унгария въ странство. Стоковия трафикъ е подложенъ само на митническитъ и други бери, които се събиратъ едновременно съ митническата такса (контарно право, магазинажъ и пр.).

Новата унгарска автономна митническа тарифа е базирана върху следнитъ два принципа:

1. Покровителствуване местното производство, като се има предъ видъ произведението на вложени капиталъ.

2. Гаранция за държавата за единъ максималенъ митнически приходъ, безъ да се накърнятъ икономическитъ интереси на страната, взимайки подъ внимание, че митническитъ берии съставляватъ единъ отъ главнитъ източници на държавнитъ приходи, а особено за покриване на външния заемъ.

Новата унгарска автономна митническа тарифа бѣ често наречена въ чуждестранната преса „една боева тарифа“. Това наименование не се оправдава, защото, ако е верно, че митническитъ берии отъ 1925 г. сж по-високи отъ ония събрани възъ основа на митническата тарифа отъ 1907 г., трѣбва сжщо да се има предъ видъ, че днешнитъ цени въ световния пазаръ сж много по-високи отъ тия отъ преди войната; едно сравнение между днешната тарифа и тая отъ преди войната нема своя резонъ-детръ въ настоящия случай, защото унгарския законодател се е ръководилъ само отъ горещитранитъ два закона отъ 14 декември 1924 г. и дава право на правителството да издаде, за много категории стоки, укази за освобождаване и за на-

маление на митническите бери, предвиждайки намаления, които могат да достигнат до 10, 25 и даже 50%.

Системата на конвенции за „ограничено количество“, бидейки за напредъ унищожена, унгарското правителство смъта да сключи конвенции до-сежно митническата тарифа, които ще служат като допълнение на конвенциите и общите търговски договори, сключени до сега съ повечето държави върху базата на най-фаворизираната нация.

Колкото се касае за България, търговските сношения сж уредени сега чрез една обмъна на взаимни ноти (3 септември 1921), съставляващи една временна спогодба, базирана върху една съвършенна взаимност и върху принципа на най-фаворизираната нация.

РОМЪНИЯ.

Днесъ Ромъния разполага съ около 12,000 клм. желъзопътна мрежа срещу 3,500 клм. преди войната.

Презъ 1924 г. реколтата на житото въ Ромъния е възлязла на 26,039,000 хектолитра срещу 35,769,000 хектолитра презъ 1923 г., тая на царевичата 53,261,000 хектолитра срещу 51,228,000 хектолитра, тая на ечмика 11,350,000 хект. срещу 21,399,000 хектолитра и т. н.

Споредъ ромънската дирекция на статистиката въ края на 1923 г. въ страната е имало 2878 акционерни дружества съ единъ вложенъ капиталъ 24,310,750 милиона лей плюсь номинални резерви 2,287,830 милиона, или всичко 26,598 580 милиона лей.

ГЕРМАНИЯ.

Имперската банка е намалила лихвения си процентъ отъ 10 на 9%.

Последния пролетенъ международенъ панаиръ въ Лайпцигъ е билъ посетенъ отъ около 200,000 души.

Световното производство на вълната презъ 1924 г. се оценява на 2836,54 милиона пфунда или 117 милиона пфунда повече отколкото това презъ 1923 г.

СЪЕД. ЩАТИ.

The Federal Reserve Bank е увеличила лихвения си процентъ отъ 3 на $3\frac{1}{2}$ %.

Между Лондонъ и Вашингтонъ се разучва въпроса за свикването на една международна конференция къмъ края на текущата година за да се обсъди начина за стабилизирането на цените на световния пазаръ.

Търговския баланс на Съединените Щати презъ 1924 г. се е приключилъ съ небивалъ до сега активитетъ. Вноса е възлязалъ на 3,61 милиарда долара, а износа — 4,59 милиарда. До като презъ 1923 г. износа надминаваше вноса съ 375,4 милиона долара, то презъ 1924 г. той го е превишилъ съ 980 милиона т. е. едно увеличение отъ 161 %.

ФРАНЦИЯ.

Каменножгленното производство на Франция презъ 1924 г. е достигнало 44,9 милиона тона или 6,4 милиона повече отколкото 1923 г. и 12,4 милиона тона повече отъ 1922 г.

АНГЛИЯ.

Лондонъ, 10 мартъ 1925 г.

Икономическата реабилитация на Европа много бавно прогресира. Тя е спъвана отъ положението създадено отъ войната, подхранено отъ крайния национализъмъ на победителите и класовата борба, подготвяна и пропагандирана отъ Москва. Резултатната несигурностъ се проявява при всъко извънредно политико-финансово събитие като смъртта на председателя на Германската република и обезценяването на френския франкъ. И така всемирния пазаръ въ всичките си разклонения, начесто изпитва малки и голъми сътресения, които нарушаватъ планомерното му развитие върху здравата економическа основа на предлагането и търсенето.

Кафа — Бразилския експортъръ преживява единъ периодъ на слабо търсение и конкуренцията отъ средни американските кафета наречени Café doux. Опрънъ върху доброто статистическо положение за него, той отстоява тъзи пазарни влияния и чака търсенето да се насочи къмъ него.

Захаръ. — Текущите цени привличатъ спекулацията, на която се и дължи настъпилото заякване въ цените.

Черъ пиперъ. — Очакваното повишение, подхранено отъ статистическото положение, за сега е компрометирано отъ слабото търсение.

Торби. — Пияца съ твърдъ тонъ и съ последователно заякване въ цените. Облекчение за купувача въ скоро време не ще настъпи.

Безирево масло. — Високите цени сж стигнали краята си. Една реакция е належаща.

Тени химинали. — Положение стационарно.

Синъ намъкъ. — Представителите ни въ Варна и Бургасъ вече разполагатъ съ нуждното количество за текущия сезонъ.

Метали. — Съ изключение на калая, който най-много се подава на влиянията, отбелязани по горе, пазаря има здравословенъ изгледъ.

Желъзо. — Пияца безъ оживление. Трудния въпросъ си остава, неустояването отъ фабриките на определенъ срокъ за предаване.

Джамове. — Безъ изменение.

Пржда. — Има тенденция къмъ заякване.

V. Christoff & Sons 16. Mark Lane, London, E. C.

ЗАНАЯТЧИЙСКИ ОТДЪЛЪ.

Министерството на търговията промишлеността и труда е отправило писма до окръжните съвети въ царството, съ които, следъ като изтъква голъмото значение на чирашките и калфенски курсове за подготовката на бъдащи добри, модерни майстори и че грижите за това образование и издръжката имъ сж легнали изключително върху търговско-индустриалните камари, на които средствата сж много слаби, моли ги, да предвидятъ въ

бюджетитѣ си за идната фин. година по-значителни суми за това образование, като помощъ на търг. инд. камари.

Занаятчийската изложба въ Горня-Орѣховица се открива на 26 того въ четвъртъкъ.

Занаятчи, не пропускайте да вземете участие съ своето производство въ нея и я посетите лично. Пжтуване по желѣзницата съ 50% намаление.

Завършанъ курсъ. На 18 того се произведоха изпититѣ въ завършения 6 месеченъ курсъ по горни дамски и дѣтски дрехи въ Варна, ржководенъ отъ г-жа Т. Д. Втичева.

История на производството. Излѣзе отъ печатъ и е пуснатъ въ продажба първия номеръ отъ издания на „фондъ занаятчийска литература при камарата“ — *История на производството* отъ Ив. Стояновъ. Книгата е 5 печатни коли и струва 12 лв.

Сградостроителски курсъ въ гр. Търново. Поискано е отъ камарата да открие сградостроителски курсъ следъ привършване сградостроителния сезонъ въ гр. Търново.

Въ проекта на камарата за презъ есенята е предвиденъ тоя курсъ.

Кожарски курсъ. На 19 того въ гр. Шуменъ е откритъ двумесечния курсъ по кожарство и кожарско бояджийство, подъ ржководството на учителя инструкторъ по тая специалностъ г. Христо Стояновъ. Записани сж въ курса 27 кожари.

Провѣрка на занаятчиитѣ. Камарата е натоварила единъ отъ своитѣ учители да провѣри всички занаятчи въ Разградъ и околията, упражняващи самостоятелно занаята, дали притежаватъ нужнитѣ майсторски свидетелства.

На всички такива, които се укажатъ, че не притежаватъ свидетелства, ще се съставятъ актове и ще бждатъ наказани за нарушение чл. 5 отъ З.О.П.З.

Консулски рапорти и Кореспонденции.

Положението на Цариградското тържище. за времето отъ 10—17 мартъ 1925 год.

Варивата си запазватъ само ценитѣ и, поради високитѣ мита — 9 гроша за кгр. — не се внасятъ почти никакви отъ чужбина, като изключимъ ипекски фасулъ, чиято цена се върти около 40 гроша, догдѣто местния близъкъ до български сортъ струва наполовина; френската червена леща, италианския зеленъ грахъ и други подобни, които се търсятъ отъ европейското население на Цариградъ и струватъ колкото ипекския фасулъ.

Млечнитѣ продукти сжщо запазиха ценитѣ си. Появилото се вече тукъ-таме прѣсно бѣло сирене, което се продава 60 гроша оката на едро, не е упражнило още никакво влияние върху старото бѣло сирене и кашкавала. Старото бѣло сирене и местния кашкавалъ сж вече на привършване и сега е много удобенъ моментъ за вносъ отъ България, ала нашитѣ сиренари сж длъжни да се съобразяватъ съ вкуса на тукашната клиентела и съ нуждитѣ на тукашнитѣ бакали, за които се говори въ единъ отъ прежнитѣ бюлетини.

Живъ добитъкъ продължава да идва отъ Трапезундъ, Тракия и въ по-малки количества отъ България. Понеже местнитѣ агнета почватъ да намаляватъ, а за пристигане на такива отъ Трапезундъ и отъ България е още рано, агнешкото месо не си запазва вече цената, а почва и да я повдига, което повлече повдигането на цената на останалия добитъкъ. Наближаването на рамавана, може би ще повдигне още малко тая цена.

Другитѣ стоки, въ голѣмата си частъ, запазиха цѣнитѣ си, освенъ вълната, която спадна съ петъ гроша на ока и се продава сега около 120 гроша, и воевѣка, който повдигна цѣната си 190 до 195 гроша за ока. Това повдигане, не бивало до сега, не може да се обясни съ повдигане цената на тоя артикулъ въ странство, понеже, споредъ сведенията, които се иматъ тукъ, тѣкъво нѣщо въ странство не е станало и ценитѣ въ Цариградъ сж надъ паритета въ странитѣ, въ които се внася анадолийскъ воевѣкъ. Наистина цѣнитѣ на единъ артикулъ почватъ да се подигатъ изпърво въ местопроизходението му, поради слабо производство или силно търсене, ала случая днесъ не е таквъ: тавгодишната реколта на воевѣкъ не бе по-слаба отъ миналогодишната, нито пѣкъ търсенето въ чужбина е по-големо отъ миналогодишното, като оставимъ, разбира се, на страна България. Изглежда, че именно търсенето на воевѣкъ отъ наша страна е станало причина за горното повишение. Въ желанието си да унищожи монопола на воевѣка, който бѣ успѣлъ да си създаде тукашния търговецъ Б. Аврамовъ, Св. Синодъ е повѣрилъ на друга кѣща събирането на воевѣкъ за своитѣ цели и отъ тамъ една силна конкуренция между тая кѣща и Б. Аврамовъ, който съ закупуването на всички количества, що се явяватъ на пазаря, смѣта да задържи своя монополъ. Така се е стигнало до положението Б. Аврамовъ да разполага съ 60—70 хиляди оки воевѣкъ, а противникътъ да купува чрезъ посредници отъ него потрѣбнитѣ му количества за целитѣ на Синода. Време е вече да се тури край на тая игра, като се потърсятъ други пазари или се прибегне до парафина.

Положението на марсилското тържище. Марсилия, 12 мартъ 1925 год.

Напоследъкъ пазаря бѣ изобило твърде спокое и ценитѣ въпреки покачванието на чуждитѣ девизи, клонеха повече къмъ спадане.

Станаха по-вече сделки съ пашкули: така сж жълтитѣ сирийски по 53 фр., а белитѣ кавказки сж между 50 и 53 фр. Повреденитѣ пашкули намиратъ добръ пазаръ.

Царевицата се държи на 190/192 шилинга. Слабо търсене на боба — български и дунавски 12/12 англ. лири. Цената на дребната леща се движи между 90 и 110 фр., а едрата се предлага по 180/170 фр.

Разполагаемото жълто дървено масло се котира 560 фр., а доставки 59/10 англ. лири. Ценитѣ на сладкитѣ бадеми спаднаха на 1200/1250 фр., положението е несигурно, горчивитѣ 1025/50, слабо търсене на чистенитѣ лешини — предлагатъ 1350 фр. За чистенитѣ орехи кампанията се завърши съ малко спадане. Български анасонъ 350 фр., а поедрия 375/400 фр. Тиквено семе 140/145 фр.

Разполагаемо количество едри яйца 550 фр.
Очакватъ впоследствие даже още по-низки цени.

Положението на Египетското тържище.

Александрия, 26 февруарий 1925 год.

Презъ 1924 година вноса въ Египетъ възлиза на египетски лири 50,736,918, срещу егип. лири 45,276,963 за 1923 година.

България е застъпена съ 75,060 лири ег. презъ 1924 год. срещу 42,678 лири ег. презъ 1923 год.

Презъ 1924 год., между другитъ артикули е внесенъ тютюнъ 6,8 9,500 килограма, на стойностъ 1,499,546 египетски лири, срещу 6,667,698 килограма, на стойностъ 1,268,419 египетски лири презъ 1923 година.

Тютюня е билъ внесенъ отъ следующитъ държави:

	1924 година		1923 година	
	кгp.	за л. е.	кгp.	за л. е.
Китай	2319603	461100	2246858	365828
Гърция	2119693	430446	2288643	469836
Япония	918859	171618	697886	104791
Русия	764606	202076	760759	166968
Турция	465407	155044	448403	112517
България	203411	59178	131464	30432
Сирия	91028	15982	71151	13469
Амер. Съед. Щати	11790	3127	12671	2668
Английска Индия	1478	215	6573	1192
Разни др. държави	3625	760	3190	718

Всичко: 6899500 1493546 6667698 1268419

Горнитъ статистически сведения показватъ, че отъ целия вносъ отъ България презъ миналата 1924 година, възлизащъ на лири египетски 75,061, на тютюна се падатъ лири егип. 59,178, а на всички останали артикули само лири егип. 15,883.

Вноса на тютюнъ отъ България презъ 1924 год. е удвоенъ въ сравнение съ вноса презъ 1923 год. Това засилване на вноса отъ България се дължи на сключената презъ м. мартъ 1924 год. търговска спогодба между България и Египетъ, която приравни нашиятъ тютюнъ съ привилегированитъ до тогава гръцки тютюни по отношение плащаното намалено вносно мито.

Отъ друга страна, вноса на гръцки тютюни е намаленъ съ 168,950 килограма.

Има изгледи, че така засилване вноса на нашиятъ тютюнъ, главно за смѣтка на гръцки, ще продължава да се увеличава.

Въ вноса на Русия и турски тютюни почти нѣма промѣна.

Засилва се сжщо вноса на китайски и японски тютюни; това се дължи на обстоятелството, че тѣзи тютюни се продаватъ на много низка цена, много сж легки и даватъ по-голямъ рандеманъ папириси. Така, до като отъ другитъ тютюни, включително и нашиятъ, отъ единъ килограмъ могатъ да се приготвятъ до 1000 папириси, отъ китайски и японски тютюнъ могатъ да се направятъ до 1400 папириси.

Отъ България сж внесени още следующитъ по-главни артикули:

	1924 год.		1923 год.	
	Кгp.	за л. е.	Кгp.	за л. е.
Фасуль	201719	4280	60332	1052
Зърнени храни и произведения отъ тѣхъ	162752	3547	323664	3476
Дрънови пръчки	—	5135	—	4997
Разни др. артикули	—	2921	—	2715
Всичко:	—	15883	—	12240

Презъ 1924 год. износа отъ Египетъ възлиза на лири египетски 65,733,935, срещу лири египет. 58,387,327 презъ 1923 год.

България е застъпена съ 14,587 1924 година

Отъ целия износъ презъ 1924 година, възлизащъ на египетски лири 65,733,935, на памука се падатъ егип. лири 56,554,499, а на всички други артикули само егип. лири 9,179,436.

Презъ 1924 година отъ Египетъ е изнесенъ памукъ 7,253,908 египетски кантари (единъ египетски кантаръ 44 928 килограма), на стойностъ егип. лири 56,354,499, срещу 7,472,611 кантари, на стойностъ егип. лири 49,516,369 презъ 1923 год., съ едно увеличение отъ егип. лири 7,038,130.

За България сж изнесени следнитъ по-главни артикули:

	1924 год.		1923 год.	
	Кгp.	за л. е.	Кгp.	за л. е.
Кожии (биволски и волски)	110680	9485	84221	5776
Вълна	70353	4005	45473	2338
Други артикули	—	1097	—	521
Всичко:	—	14587	—	8635

Отъ горнитъ сведения се вижда, че обмѣната между България и Египетъ постоянно и систематически се засилва. Така:

1. До като презъ 1923 година вноса отъ България въ Египетъ е възлизалъ на егип. лири 42,678, презъ миналата 1924 год. възлиза на егип. лири 75,061, т. е. съ едно увеличение отъ егип. лири 32,383 — лева 21,696,610.

2. Вноса отъ Египетъ за България презъ 1923 год. е възлизалъ на егип. лири 8,655, а презъ 1924 год. — на егип. лири 14,587, т. е. съ едно увеличение отъ егип. лири 5,932 — лева 3,974,440.

Дължа да отбележа, че поради нѣмането на прѣми съобщения между българскитъ и египетски пристанища, много стоки отъ и за България минаватъ презъ Цариградъ и Пирей, дето се претоварватъ на други параходи и биватъ отбелезвани като стоки дошли отъ Турция и Гърция или изпратени за сжщитъ държави. Следователно, сжщинския вносъ—износъ не е точно указанъ въ официалнитъ статистики и е сигурно много по-значителенъ.

Безспорно е, отъ друга страна, че такива прѣми съобщения, специално съ българскитъ параходи, ще засилятъ търговската обмѣна между България и Египетъ, за което сжществуваатъ добри условия, особено отъ като турския пазаръ загуби за насъ предишното си значение.

Александрия, 28 февруарий 1925 г.

Торби калвута. — Тая седмица Египетския пазаръ показва известна дейностъ; станаха сдѣлки за предаване августъ — септемврий.

Въ Калкута ценитъ сж:

2 ¹ / ₄ либри,	шипинги	98—99	стотъ
2 ¹ / ₂ "	"	110—112	"
3 ¹ / ₄ "	"	156	"
5 "	"	215	"

Тукашнитъ цени днесъ сж:

2 ¹ / ₄ либ. расп. кол.	Портъ-Саидъ	шил.	99	стотъ
2 ¹ / ₂ " "	"	"	112	"
3 ¹ / ₄ " "	"	"	155	"
5 " "	"	"	212	"

Торби за памукъ, предаване септемврий гроша египетски 8'35 — 40 торбата.

Торби за лукъ, предаване февруарий—мартъ гроша египетски 2'14 — 40 торбата.

Тютюнъ. — Вноса на тютюнъ отъ България постоянно се засилва. Отъ 1 януарий до 28 февруарий тая година сж внесени 100,412 килограма.

Дренови пръчки, тиввени семки, фасулъ и нахвалъ. — Въ положението и ценитъ на тѣзи артикули нѣма никаква промѣна.

Арпа, оризъ (полющенъ). — Търсенето отъ България продължава. Следъ закупването и изпращането на 500 тона, сега една друга Пловдивска търговска къща закупва нови 300 тона арпа, за пренасянето на които се очаква български параходъ.

Цената на арпата е лири ег. 14 тона, фобъ параходъ.

Варненска Стокова Борса.

26 Мартъ 1925 година.

Презъ изтеклата седмица пристигнаха вагони: 115 кукурузъ, 2 зимница, 2 тиквено семе, 1 бобъ, 1 просо, всичко 121 вагона; въ сравнение съ предшестващата седмица сж пристигнали 200 вагона по-малко, а днесъ пристигна само 1 вагонъ кукурузъ. Понеже напоследъкъ пристига почти изключително кукурузъ, това чувствително и рѣдко намаляние на пристиганията се обяснява главно съ голѣмото спадане цената на този артикулъ напоследъкъ.

Търговцитъ отъ вътрешността иматъ въ магазинитъ си кукурузъ на много по-висока цена отъ продажната днесъ и навярно тѣ ще се въздържатъ известно време да изпращатъ стокитъ си за продажба въ борсата, като очакватъ да се повиши цената, за да могатъ да намалятъ отчасти евентуалнитъ си загуби. Трудно е да се каже съ положителностъ, дали подобно очакване ще се оправдае, но като се

иматъ предъ видъ изледитъ за добра реколта въ повечето отъ странитъ — производителки на зърнени храни и обстоятелството, че пролетъта изобщо не е сезонъ за голѣми транзити, може да се предполага, че шансоветъ за подобна перспектива не сж голѣми.

Зитишнето по отношение на боба продължава безъ изгледи за промѣна, на 24 того се продаде 1 вагонъ бобъ съ 13% примеси по 470 лв. за 100 кгр.

Въ свързка съ това натегнато положение и сключването на срочни сделки намалъ до минимумъ.

Среднитъ цени презъ седмицата за 100 кгр. сж били следнитъ: зимница 1030 лева, бобъ 470 лева, кукурузъ 418 лева.

Днесъ борсата не се откри, понеже имаше само 1 вагонъ кукурузъ и други два отъ стигъ, който ще се продадатъ вънъ отъ борсата.

Очакватъ се да пристигнатъ параходи.

Агенция „Бълг. Парах. Д-во“.

Параходъ „Царъ Фердинандъ“, кльмъ 4. т. м. отъ Пирей.

Агенция „Методи Станевъ“.

Парахода „Lisbon“ — на 29 т. м. отъ Лигерпулт, Свансее.

Парахода „Trentino“ — кльмъ 5 т. м. отъ Ловденъ.

Шуменско Общо Офицерско Събрание

Шуменското общо офицерско събрание, обявява доставката чрезъ спазаряване на една комплектна инсталация за електрическа енергия. Посемнитъ условия сж на разположение на интересующитъ се и могатъ да се видятъ въ канцеларията на офицерското събрание или да се поискатъ писмено отъ домакина на последното за изпращане по пощата, като за целта се приложатъ нуждитъ пощен. марки.

Писменни предложения се присматъ най-късно до 15 часа на 20 май 1925 г.

2—30—2

Отъ Събранието.

Печатница Д. Тодоровъ — Варна.

КРЕДИТНА БАНКА

ВАРЪЕНСКИ КЛОНЪ

Телефонъ № 116.

Централа — СОФИЯ.

Телефонъ № 463.

Клонъ — РУСЕ.

Телефонъ № 235.

ИЗВЪРШВА ВСИЧКИ БАНКОВИ ОПЕРАЦИИ.
ПРИЕМА ВЛОГОВЕ СРОЧНИ И БЕЗСРОЧНИ,
КАКТО И ПО СПЕСТОВНИ КНИЖКИ
= НА ИЗНОСНИ УСЛОВИЯ =

2-4

● ● ТЕКСТИЛЪ ● ●

АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО
СОФИЯ—ВАРНА

На най-износни цени

ПРЕДЛАГА:

Латна български белени и небелени.
Окфсорди и Материи ВСИЧКИ ВИДОВЕ.

Производство на собственитѣ му тъкачни фабрики въ Варна.

Телефонъ № 332.

2-0

За телеграми: ТЕКСТИЛЪ.

Вземете си бележка!

Фабриката ни за кровати въ гр. Русе
изработва готови **и по поръчка:**
Кревати желязни и месингови;
Пружини за кровати I качеств.
Шкафчета,
Омивалници и пр.
Постояненъ депозитъ на готови стоки.

Парвата ни бояджийска
фабрика „Електронъ“
боядисва всякакви платове и преж-
ди и пребоядисва платове по дадена
мостра съ фабрична опаковка
Голѣмъ депозитъ на бѣли и боялни прежди.

Всичко на конкурентни цени.

Братия Габровски — Русе

За телеграми: **Братия Габровски**

Телефонъ № 382

ПОСТОЯНЕНЪ ГОЛѢМЪ ДЕПОЗИТЪ НА:
Кревати желязни и месингови; **Пружини** първокачествени за кровати; **Шкафчета,**
умивалници и пр.

Присемаме и поръчки и за креватната и за бояджийската фабрики

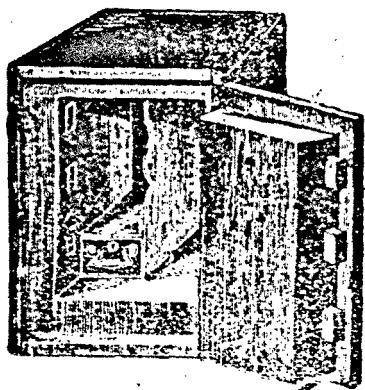
Всичко на фабрични цени

Манифактура и прежди на едро — БРАТИЯ ГАБРОВСКИ, ВАРНА.

За телеграми: **Бр. Габровски**

2—4

Телефонъ № 119.

АГОПЪ НИШАНЯНЪ

ВАРНА

МЕХАНИЧЕСКО ЖЕЛѢЗАРСКО АТЕЛИЕ

КАСИ

КАСИ

парични бетонно-огнеупорни, солидни, чувствител-
ни последенъ моделъ съ прочутитѣ европейски
брави Federlos патентувани D. R. G. M. и D. R. P.

Ролети — Ролети

желязни врати, огради и балкони

Изобщо всичката желязарийна работа по построй-
китѣ и най-здравото свързване на путрелитѣ и др.

Работа бърва и солидна

3—5

отъ най-специалисти майстори

